

Stil en niet zo luidruchtig als in de oude mysteriën zullen in de *nieuwe mysteriën* de leerlingen de spirituele wijsheden leren kennen, die dan weer aan de mensen de voor hen zo noodzakelijke mededelingen doorgeven over het eeuwige in de mens en de wereld.

*Rudolf Steiner*¹

Degene die het eerlijk meent met de spirituele wereld, die kijkt naar een wil van de mensen – die absoluut geboren zal worden – naar *nieuwe mysteriën*, want spiritualiteit zal pas weer onder de mensen komen als er *nieuwe mysteriën* zullen ontstaan waarin de mensen op bedachtzamere, duidelijker manier dan in de oude mysteriën de geest zullen vinden, maar waarin ze op een meer ontwikkelde, meer volmaakte manier door de mysteriën weer in de geestelijke, goddelijke wereld en zo tot de bron van de mensheid kunnen worden geleid.

*Rudolf Steiner*²

In vroeger tijden zou iemand die een dergelijke esoterische daad had voltrokken, deze misschien zelfs met een plotselinge dood moeten bekopen. Nu, *met de kracht van Christus*, zijn zulke dingen mogelijk, en omdat de mensheid in haar huidige situatie het nodig heeft, moet men het vertrouwen en ook de moed hebben om zulke geweldige dingen te doen.

*Rudolf Steiner tot Ita Wegman 1924*³

INHOUD

VOORWOORD	8
HET NOODLOTSJAAR 1923: RUDOLF STEINERS WEG NAAR DE KERSTCONFERENTIE – <i>Peter Selg</i>	II
HET WEZEN VAN DE KERSTCONFERENTIE EN HAAR INSPIRATIEBRONNEN – <i>Sergej O. Prokofieff</i>	37
AANHANGSEL Aanvragen voor opname in de Hogeschool, voorgelegd aan Rudolf Steiner (met facsimile's)	83
AANTEKENINGEN	93
LITERATUUR	105

VOORWOORD

De Kerstconferentie 1923/24 was ongetwijfeld niet alleen het hoogtepunt in de geschiedenis van de Antroposofische Vereniging, maar ook van de hele antroposofische beweging. In het leven van Rudolf Steiner vormde deze gebeurtenis de culminatie van zijn aardse werkzaamheid en openbaarde zijn missie als grote christelijke ingewijde van de huidige tijd.

In het centrum van de Kerstconferentie als haar esoterische kern stond de grondsteenlegging op de morgen van 25 december 1923, waar de woorden van de grondsteenspreuk voor het eerst door Rudolf Steiner werden uitgesproken. Vanaf toen zouden alle activiteiten in de antroposofische beweging, tot in haar sociale structuur, met de nieuwe 'esoterische impuls' worden doordrongen.

Drie initiatieven ontwikkelde Rudolf Steiner uit de impuls van de Kerstconferentie: het ontwerp van de buitenkant van het tweede Goetheanum, de karmavoordrachten en de oprichting van de Vrije Hogeschool voor Geesteswetenschap als Michaëlschool op aarde. Achter deze en vele andere initiatieven, die tijdens de Kerstconferentie en in de tijd daarna tevoorschijn kwamen, stond een openbaring van de nieuwe christelijke mysteriën zoals nog nooit eerder had plaatsgevonden, die de kiem voor de verdere ontwikkeling van de mensheid in zich dragen.

Aan de Kerstconferentie ging ongeveer het zwaarste jaar in het leven van Rudolf Steiner vooraf, waarin hij, met op de achtergrond de crisissituatie van de Antroposofische Vereniging, na innerlijke strijd moest besluiten om een enorme stap naar de toekomst te zetten. Vanwege het belang van die tijd alsook vanwege het unieke besluit van Rudolf Steiner begint de onderhavige publicatie met een beschouwing van het zware noodlotsjaar 1923, waar aan het begin – als een aanmaningsteken voor de hele 20e eeuw – de brand van het eerste Goetheanum stond. Hierin worden de grondmotieven in het werk van Rudolf Steiner en de geschiedenis van de Antroposofische Vereniging zodanig belicht dat de Kerstconferentie die aan het einde van het jaar plaatsvond, op de juiste wijze begrepen en gewaardeerd kan worden. In deze zin is het wezen van de Kerstconferentie met de gebeurtenissen en de hele traagiek van het jaar 1923 onverbrekkelijk verbonden.

Alleen voor de in de eerste bijdrage besproken achtergrond krijgt de beschouwing van de christologische grondslagen van de Kerstconferentie haar diepere zin, waaraan de tweede bijdrage van deze publicatie gewijd is.

Sergej Prokofieff